

«بسم الله الرحمن الرحيم»

خلاصه ی کتاب چهل تدبیر

این کتاب مروری بر برخی وقایع تاریخ جمهوری اسلامی از سال های ابتدایی پیروزی انقلاب تا پرونده ی هسته ای دارد.

در اینجا مختصری توضیح درباره ی برخی از این وقایع، جهت آشنایی بیشتر با مباحث، آورده شده است.

-دولت موقت و بازرگان

دولت موقت به نخست وزیری بازرگان و با حکم امام خمینی (ره) از 15 بهمن 57 به مدت 9 ماه به فعالیت پرداخت.

بازرگان فردی میانه رو و معتقد به اصلاحات دموکراتیک و سیاست گام به گام بود و از اقدامات انقلابی استقبال چندانی نمیکرد. این درحالی بود که جامعه ایران از فضای انقلابی متأثر بود و توده جامعه خواستار آن بودند.

از طرفی برخی علل دیگر چون عدم هماهنگی با ارزشهای اسلامی، عدم همسویی با نهادهای انقلابی، عدم همراهی با امام خمینی (ره) [علی رغم حمایت جدی امام از دولت موقت]، نخبه گرایی به جای توده گرایی، عدم همکاری روحانیون و نیروهای مذهبی، اختلافات با شورای انقلاب و مخالفت روشنفکران و گروههای چپ (انتقاد از مشی لیبرال و ضعیف دولت) و خط مشی ای که سران دولت موقت در پیش گرفته بودند از جمله اینکه معتقد بودند میتوان با امریکا از راه مذاکره سیاسی به توافق رسید (برخلاف نظر امام (ره)) و یا اینکه صریحا اعلام میکردند که مراکز انقلابی باید تعطیل شود؛ در نهایت منجر به استعفای مهندس بازرگان و قبول استعفا توسط رهبر کبیر انقلاب شد.

-اولین رئیس جمهور

3 ماه بعد از استعفای بازرگان، بنی صدر ضمن برگزاری انتخابات در 5 بهمن 58 به ریاست جمهوری رسید.

اقدامات بنی صدر از جمله دستور مشکوک بمباران هواپیما و بالگردهای به جا مانده از آمریکایی های متجاوز و فراری از واقعه 5 اردیبهشت در صحرای طبس، تهاجم به شخصیت های محوری حزب جمهوری اسلامی، مانع تراشی در کار معرفی نخست وزیر و پافشاری در عدم پذیرش نخست وزیری محمدعلی رجایی، مخالفت علنی با ملت و... به انتقاد امام خمینی (ره) از عدم پایبندی به قانون و اتمام حجت ایشان و در نهایت عزل بنی صدر از فرماندهی کل قوا انجامید.

-تسخیر لانه جاسوسی

در تاریخ 13 آبان 58 وبه دنبال سفرشاه به آمریکا، سفارت ایالات متحده آمریکا در تهران توسط دانشجویان اشغال و کارکنان آن بازداشت شدند که این حادثه اثری فوق العاده بر تاریخ انقلاب و سیاست خارجی کشور گذارد و با تایید امام خمینی (ره) همراه شد.

عملکرد دولت موقت و وضعیت داخلی کشور سبب شد که به دنبال فرمایش امام خمینی(ره) مبنی بر اینکه «ما هرچه گرفتاری داریم از آمریکا داریم.» عده ای از دانشجویان تصمیم به این اقدام به عنوان نماد حرکت انقلابی و اعتراض علنی به عملکرد دولت موقت و آمریکا بگیرند که این اقدام بازتاب گسترده ای در جهان داشت.

- کودتای نوژه

در آذر 90 کودتایی به دستور آمریکا در برنامه شاهپوربختیار(از رهبران جبهه ملی و آخرین نخست وزیر رژیم شاهنشاهی) و عوامل داخلی و بیرونی اش قرار گرفت که آغاز آن از پایگاه هوایی شهید نوژه همدان برنامه ریزی شده بود.

سران کودتا با ارتش بعثی عراق هماهنگ کرده بودند که در روز 19 تیر 59 و در ساعت مقرر وارد حریم هوایی منطقه شوند و در پی این عملیات هوایی عراق، کودتا شروع شود و به طور همزمان خلبانان وابسته به کودتا در ظاهر برای حرکت به سمت مرزها و پاسخ به ارتش عراق و در واقع برای حرکت به سوی تهران و بمباران اهداف از پیش تعیین شده پرواز کنند. پس از بمباران این اهداف با هواپیماها، مرحله ی دوم عملیات با نیروی زمینی آغاز میشد که باید چندین هدف را تسخیر میکرد و در سطح شهر تهران حالت نظامی ایجاد میشد.

اما چند روز مانده به کودتا، به واسطه ی دو نفر (یک خلبان و یکی از درجه داران تیپ 23 نوژه)، کودتا افشا میشود و همزمان با شروع کودتا نیروهای انقلاب وارد عمل شده و کودتا خنثی میشود.

- هفتم تیر

هیئت موسس حزب جمهوری اسلامی شامل آقایان آیت الله دکتر بهشتی، موسوی اردبیلی، هاشمی رفسنجانی، خامنه ای و شهید دکتر باهنر بود.

در تاریخ 30 خرداد دکتر چمران شهید شدند و در 6 تیر ماه آیت الله خامنه ای در مسجد ابوذر ترور شدند. در جلسه ی 7 تیر دفتر حزب منفجر شد و شهید بهشتی و 72 تن از یاران امام به شهادت رسیدند. فردی به نام «کلاهی» از مظنونین انفجار بود.

منافقان با همکاری اربابان خود برای سرنگونی انقلاب، ترور شخصیت ها را در دستور کار قرار داده بودند اما با رهبری امام خمینی(ره) انقلاب از آن گردنه سخت عبور کرد و سخنان ایشان روحیه دیگری به ملت داد.

- سازمان مجاهدین خلق

این سازمان در سال 1344 توسط شش تن از اعضای پیشین نهضت آزادی و فارغ التحصیلان دانشگاه تهران تشکیل شد.

در ابتدا دین شناسی سازمان مشتمل بر یک هسته و یک پوسته بود که هسته ی آن مارکسیستی و پوسته ی آن اسلامی بود و برخی از اعتقادات آنها با مبانی فکری شیعه مغایرت داشت.

اما در اردیبهشت 54 بیشتر رهبران سازمان به تغییر ایدئولوژی و پذیرش مارکسیسم-لنینیسم و کنار نهادن اسلام از سازمان رای دادند و با این چرخش ایدئولوژیکی کامل، شکاف عمیقی در سازمان بوجود آمد و سازمان مجاهدین به دو جناح رقیب تقسیم شد.

مجید شریف واقفی و صمدیه لباف تصمیم گرفتند که گروهی جداگانه تشکیل داده و اعضای مسلمان را از دستبرد عناصر مارکسیست در امان دارند که با آگاهی شهرام و آرام از اقدامات آنها، مرکزیت مارکسیست تصمیم به نابود کردن این دو فرد گرفت و آنها را ترور کرد.

این سازمان پس از پیروزی انقلاب در ابتدا مزورانه خود را همراه انقلاب اسلامی نشان میدادند اما پس از روی کار آمدن بنی صدر و نزدیک شدن به او آشوب ها و تظاهرات زیادی را آشکارا سازمان دادند.

اقدامات تروریستی این سازمان از مهمترین خساراتی بود که بر نظام جمهوری اسلامی وارد آمد. همچنین آنها روابط گسترده ای با رژیم صهیونیستی و سازمان های جاسوسی غربی برقرار کرده بودند.

با این حال سازمان با رهبری مقتدرانه امام خمینی(ره) و حضور پرشور مردم مواجه شد و از توطئه هایش راه به جایی نبرد.

از این رو رئیس سازمان همراه بنی صدر به پاریس گریخت و بقیه کادر تحت امر موسی خیابانی به ایجاد ترور و انفجار ادامه دادند و آخرین ضربات خود به انقلاب را سعی کردند با استقرار در عراق و ارائه اطلاعات به بعضی ها و بازجویی از اسرای ایرانی وارد کنند و در اواخر جنگ تحمیلی عمده قوای خود را با پشتیبانی عراق وارد مرزهای غربی کشور کردند که البته به لطف پایمردی رزمندگان ایران در عملیات مرصاد به کلی نابود شدند.

-کودتای حزب توده

این حزب ادامه همان تشکیلاتی است که در پی ورود نیروهای ارتش سرخ شوروی به شهرهای رشت و بندر انزلی در اردیبهشت 1299 با نام حزب «عدالت گیلان» در شمال کشور اعلام موجودیت کرد.

این حزب با شکست تدریجی نهضت جنگل توانست با برخورداری از حمایت روسها به تشکل خود سازمان تازه ای بخشد و سرانجام در روز 31 تیر 1299 با نام حزب کمونیست ایران در بندر انزلی اعلام موجودیت کرد.

در روز 13 اردیبهشت 1362 در پی کشف شبکه کودتای حزب توده علیه جمهوری اسلامی ایران این حزب طی حکمی از سوی دادستان کل انقلاب منحل اعلام شد. طبق آنچه که در اطلاعیه دادستانی آمده بود، سرمداران این حزب به توطئه علیه نظام و براندازی به شرح ذیل اقرار کرده بودند.

-جاسوسی به نفع بیگانگان

-سرقت و نگهداری اسلحه و مهمات جهت مقابله با نظام

-رابطه با گروهک های محارب

-اخلال در کارخانجات و مراکز تولیدی و صنعتی کشور

-نفوذ در سازمانها، ادارات، نهادهای انقلابی و مراکز نظامی و انتظامی

با دستگیری رهبران حزب توده و انحلال آن به عمر حزبی که طی 41 سال موجودیت خود به عنوان ستون پنجم و کارگزار ابرقدرت شرق یکی از ننگین ترین نقش ها را در خیانت به منافع مردم و میهن اسلامی و در به انحراف کشاندن جوانان و نوجوانان ایفا کرده بود، پایان داده شد.

-کشتار حج سال 66

با نظر امام خمینی(ره) به عنوان صاحب فتوا و حاکم شرع همه ساله مراسمی به نام برائت از مشرکین در مکه و پیش از شروع مناسک حج برگزار میشود. این روال تا سال 66 ادامه داشت اما در این سال پس از برگزاری تظاهرات آرام و باشکوه وحدت در مدینه، مقرر شده بود که مراسم برائت از مشرکین در بعدازظهر ششم ذیحجه 1407 مصادف با مرداد 67 در مکه برگزار شود امام پس از پایان مراسم و به دنبال حرکت مردم به سوی مسجدالحرام برای ادای فریضه ی مغرب، نیروهای امنیتی و پلیس و گارد سلطنتی سعودی به سوی مردم (به ویژه زنان و معلولان و جانبازان) هجوم بردند و از گازهای خفه کننده، تیراندازی مستقیم و ایجاد رعب و وحشت استفاده میکردند که در نتیجه ی این حمله و هجوم، بیش از پانصد تن از حجاج بی دفاع ایرانی و غیرایرانی کشته و حدود هفتصد تن زخمی شدند.

آنچه بعدها مشخص شد و مستندات زیادی برای آن کشف گردید حضور عناصر مجاهدین خلق در عملیات حج 66 بود. آلریش و گنر فرمانده یهودی آلمانی بود که فرماندهی عملیات را برعهده داشته و با کمک نیروهای مجاهدین خلق توانست واقعه خونین حج 66 را رقم بزند .

همچنین شواهدی برای اثبات این ادعا که ماجرای جمعه خونین موضوعی تصادفی نبوده است و مسئولان سعودی از مدتها پیش برای اجرای آن اتخاذ تصمیم نموده بودند، موجود است.

امام خمینی(ره) در یکی از پیامهای خود در این رابطه فرمود: «جنایت تاریخی شکستن احترام حرم امن الهی که دل مسلمانان متعهد جهان را آتش زد، چیزی نیست که تا ابد بشود آن را فراموش کرد یا ساکت بود...»

همچنین ایشان بارها در پیام خود این جنایت دشمنان اسلام را که بوسیله عمال سعودی آنها اجرا شده بود تقبیح کردند و برهوشیاری جهان اسلام در قبال این فاجعه و امثال آن تاکید نمودند.

-هشت سال جنگ و قطعنامه 598

دو مقطع زمانی خاص در جنگ: مقطع اول مربوط به آغاز جنگ تا آزادسازی خرمشهر است که استراتژی ایران نظامی و با هدف بیرون راندن عراق از خاک کشور بود.

مقطع بعدی مربوط به پس از آزادسازی خرمشهر است که استراتژی ایران دوگانه بود. مسئولان رسمی و سیاسی کشور معتقد به ادامه جنگ برای کسب پیروزی و پایان جنگ از طریق دیپلماسی بودند که این استراتژی بلافاصله پس از آزادسازی خرمشهر آغاز شد.

بعد از فتح خرمشهر ایران دو راه حل فراروی خود داشت:

-مذاکره با رژیم عراق و قدرتهای حامی آن که سازمانهای ملل متحد و قدرتهای حاکم بر شورای امنیت با بی توجهی به درخواستهای ایران عملاً درهای مذاکره را مسدود کردند.

-ترک مخاصمه بدون پایان جنگ؛ در این حالت قوای نظامی ایران می بایست در حالت نه جنگ و نه صلح در مرزها مستقر شوند و این امر جز فرسایش قوای سیاسی و نظامی ایران نتیجه ای نداشت.

قطعنامه 598: در پایان جنگ مجامع بین المللی با مشاهده قدرت اعجاب انگیز رزمندگان اسلام در گرفتن دژ تسخیرناپذیر «فاو» عزم راسخ بر اتمام جنگ نموده و به ناچار قطعنامه 598 را به نحوی تدوین کردند که در برگیرنده برخی از خواسته های مشروع ایران بود.

حمله آمریکا به هواپیمای مسافری ایران

در 12 تیر 67 یک فروند هواپیمای مسافری ایرباس 707 جمهوری اسلامی ایران توسط نیروی دریایی آمریکا مورد حمله موشکی قرار گرفت و در آبهای خلیج فارس سقوط کرد و 298 مسافر و خدمه هواپیما جان خود را از دست دادند.

پذیرش قطعنامه:

24 مرداد 69 صدام حسین رئیس جمهور عراق با ارسال نامه ای خطاب به حجت الاسلام هاشمی رفسنجانی- رئیس جمهور ایران- تمام شرایط ایران را برای برقراری صلح میان دو کشور از جمله قرارداد 1957 الجزایر، عقب نشینی نیروهای عراقی از اراضی اشغال شده ایران و آزادی اسیران ایرانی پذیرفت. از روز دوشنبه 29 مرداد 67 به درخواست خاویر پرز دکوئه یار دبیر کل وقت سازمان ملل متحد در تمام طول مرزهای دو کشور عراق و جمهوری اسلامی ایران مقررات آتش بس به اجرا گذارده شد.

-منتظری و باند مهدی هاشمی

همسویی انتقادهای منتظری با لیبرال ها در سال پایانی دفاع مقدس، بازگویی ادعای لیبرال ها در مواردی مثل قتل دکتر سامی و نیز اعدام گروه معدودی از منافقین که همزمان با تجاوز نیروهای منافقین به شهر اسلام آباد غرب قصد شورش در زندان را داشتند، گواه روشنی بر ارتباط مستمر و اثرگذار آنان با منتظری بود.

امام خمینی (ره) در پیامهایی نسبت به آقای منتظری هشدار دادند.

ایشان برای اولین بار پس از 10 سال در 22 بهمن 67 از ارسال پیام رسمی به ملت ایران خودداری کرد و در عوض در تاریخ 12/3 پاسخ آقای منتظری را در قالب پیام به مراجع و روحانیون حوزه داد.

باند مهدی هاشمی:

از دیدگاه مهدی هاشمی و باند او ناهمراهی رئیس کمیته انقلاب اسلامی اصفهان با خواسته های آنان جواز کافی برای قتل او بود. او رویه های خودمحمور و خلاف قانونی را داشت که وقتی نظام برای چیدن پر و بال مهدی هاشمی از مراکز مختلف سپاه اقدام کرد، او با خارج ساختن صدها قبضه سلاح آنها را در نقاط مختلف مخفی ساخت.

پس از دستگیری مهدی هاشمی آقای منتظری ملاقاتهای خود را لغو کرد و در ملاقات با دوست نزدیک خود آقای سید جلال الدین طاهری امام جمعه وقت اصفهان به رغم تقاضای ملتمسانه وی بر موضع خود اصرار ورزید.

القابذیری آقای منتظری در نامه وی به حضرت امام کاملاً مشهود است چراکه وی همان حرفهای مهدی هاشمی منحرف و قدرت طلب را بی کم و کاست برای امام نوشته است.

محاكمه مهدي هاشمی: در تاريخ 66/4/19 در دادگاه ویژه روحانیت آغاز گردید.

اتهام: محاربه، افساد، ایجاد فتنه، رعب و وحشت در بین مردم
او به 4 قتل قبل از انقلاب و 4 قتل پس از انقلاب اعتراف کرده است که توسط گروه او صورت گرفته بودند.

-توطئه آیات شیطانی

فردی به نام سلمان رشدی، مسلمان هندی تباری که تبعه ی بریتانیای کبیر محسوب میشود، کتاب «آیات شیطانی» را نوشت و این کتاب توسط انتشارات وایکینگ منتشر شد.

این کتاب در بردارنده ی وقیحانه ترین اهانت ها به ساحت مقدس پیامبر(ص) و قرآن است و معتقدات مسلمانان را به سخره گرفته است.

امام خمینی(ره) در حکمی مولف این کتاب و همچنین ناشرین مطلع از محتوای آن را به اعدام محکوم کردند و از مسلمانان خواستند تا در هر نقطه که آنان را یافتند سریعاً آنها را اعدام نمایند تا دیگر کسی جرات نکند به مقدسات مسلمین توهین نماید و فرمودند هر کس در این راه کشته شود شهید است ان شاءالله.

حکم امام خمینی(ره) بازتاب های داخلی و خارجی داشت.

سلمان رشدی از لحظه صدور حکم امام مخفی شد و پلیس انگلیس حفاظت از وی را در مکان های نامعلوم بر عهده گرفت.

شهید ابراهیم عطایی و مصطفی مازح کسانی بودند که برای اجرای حکم امام به پا خواستند و در این راه به شهادت رسیدند.

-پرونده های فساد اقتصادی

پرونده مفاصد اقتصادی شهرداری تهران: زمانی که آقای کرباسچی شهردار تهران و دبیر کل حزب کارگزاران به دلیل تخلفات مالی خود به زندان افتاد؛ آقای خاتمی طی نامه ای به رهبر انقلاب خواستار آزادی این امیرکبیر زمان شد. ایشان نیز برای آرام کردن شرایط ملتهد جامعه خواسته ایشان را اجابت کردند. اما روزنامه های دوم خردادی ها اخبار کذب شکنجه شدن مدیران بازداشت شده شهرداری را مطرح میکردند و حکومت را به جرم برخورد با رانت خوارها تحت تندترین حملات قرار میدادند.

در پی درخواست سید محمد خاتمی رییس جمهور از مقام معظم رهبری مبنی بر آزادی غلامحسین کرباسچی و با صدور دستور کتبی رهبر به رییس قوه ی قضائیه در چهارشنبه 26 فروردین شهردار تهران آزاد شد.

دادگاه در روز 17 خرداد آغاز به کار کرد و با اعلام حکم در 1 مرداد به پایان رسید.

از جمله اتهامات شهردار مشارکت در اختلاس به میزان 14 میلیارد و 530 میلیون ریال و 660 سکه تمام بهار آزادی و 80 سکه نیم بهار آزادی بود.

شهرام جزایری: این پرونده سومین پرونده بزرگ مفاصد اقتصادی بود. جزایری به عنوان مشاور کمیسیون اقتصادی مجلس در دوران حاکمیت اصلاح طلبان توانسته بود مسائل اقتصادی را تحت الشعاع سیاستهای خود قرار دهد. جزایری در دادگاه اول به 27 سال حبس محکوم گردید ولی پس از اعتراض وی دستور رسیدگی مجدد

به پرونده او صادر شد. او در 2 اسفند 85 موفق به فرار شد. دادگاه در غیاب جزایری در 7 اسفند تشکیل شد و او را به 14 سال زندان، 10 سال تبعید، 10 سال محرومیت از فعالیتهای تجاری و بازرگانی و جریمه نقدی 122 میلیون و 840 هزار و 200 دلاری محکوم کرد. در نهایت جزایری را در حالیکه قرار بود دو روز بعد با پاسپورت جعلی افغانی به کشور کانادا سفر کند، در روستای خصب کشور عمان دستگیر کردند و در 28 اسفند به ایران بازگرداندند.

پرونده اختلاس بانک صادرات: در این پرونده فردی به نام فاضل خداداد با همکاری مرتضی رفیق دوست، اختلاسی 123 میلیارد تومانی در بانک صادرات انجام دادند. سرانجام این پرونده حکم قاضی محسنی اژه ای بود که به اعدام مفسد فی الارض (فاضل خداداد) و حبس ابد مرتضی رفیق دوست منجر شد. البته بعد ها حبس رفیق دوست به 15 سال کاهش یافت. همچنین متهمان به جریمه نقدی و بازگرداندن پول به بیت المال محکوم شدند.

-روزنامه های زنجیره ای

این اصطلاحی بود که به برخی از روزنامه ها در سالهای قدرت دولت اصلاحات اطلاق میشد. همچنین این اصطلاح در خصوص مجموعه روزنامه هایی که به طور هماهنگ و هدایت شده به دنبال دگرگونی و تغییر شعارهای انقلاب بودند، به کار میرفت.

برخی از محورهای فعالیت آنها:

ناتوان معرفی کردن دین و نظام اسلامی برای اداره حکومت

القای خسته شدن مردم از انقلاب

نارضایتی و رویگردانی مردم از روحانیت

و...

در نهایت حوزه علمیه به تاسی از فرمایشات رهبری در تاریخ 14 بهمن 79 در اقدامی انقلابی از سیاستهای حاکم بر وزارت ارشاد اعلام برائت نمود و در مسجد اعظم قم خواستار عزل وزیر ارشاد و تغییر سیاستهای فرهنگی کشور شد. در نهایت این تحصن پس از سه روز با پیام مقام معظم رهبری و تایید ایشان پایان یافت و پس از 40 روز کشمکش های بسیار، سید محمد خاتمی، استعفای عطاالله مهاجرانی را که 8 ماه قبل تسلیم ایشان شده بود پذیرفت و غائله پایان یافت.

-فاجعه کوی دانشگاه

به دنبال تصمیم مجلس برای اصلاح قانون مطبوعات، روزنامه های زنجیره ای با به راه انداختن جنجال سعی در وادار نمودن مجلس به عقب نشینی از تصمیم خود داشتند. در همین راستا روزنامه سلام خبری کاملاً سری مبنی بر اینکه «سعید اسلامی پیشنهاد قانون مطبوعات را داده است.» منتشر کرد که با شکایت وزارت اطلاعات همراه شد البته در همان روز وزارت اطلاعات به علت فشارهای سیاسی حامیان دولت مجبور به پس گرفتن شکایت خود شد اما دانشگاه تهران که در اثر تحریکات عوامل افراطی در تب و تاب به سر میبرد پس از اطلاع از توقیف روزنامه سلام به صحنه درگیری مبدل شد. بر اساس آخرین خبرها کشته شدن یک نفر در این التهابات قطعی است. چندی بعد با اعمال خلاف قانون معترضان، پلیس با دریافت مجوز از وزیر کشور وارد عمل میشود و

برای دستگیری چند تن از اغتشاشگران و آزادی سه تن از پرسنل خود که توسط دانشجویان گروگان گرفته شده بودند، وارد محوطه کوی دانشگاه میشود. در شب 18 تیر عناصر ضد انقلاب به دانشگاه هجوم آوردند و با جعل اخباری نظیر کشته شدن تعدادی از دانشجویان کوی دانشگاه زبانه های این آتش را شعله ور ساختند.

پس از حادثه کوی دانشگاه عده ای اغتشاشگر به نام دانشجوی دست به آشوب در سطح شهر زدند. در حالیکه مسیر آشوبها به بیت رهبری نزدیکتر میشد و شهر تبریز نیز شاهد آشوبهایی بود، سخنرانی رهبر معظم انقلاب در تاریخ 21 تیر 78 بسیار تاثیرگذار بود و ایشان با تقبیح حمله عناصر مشکوک به خوابگاه دانشجویان، به اسم نیروی انتظامی و با شعارهای اسلامی، خواستار تحقیق و برخورد با مجرمان این حادثه میشوند.

پس از حوادث روزهای 18 تا 22 تیر، در 23 تیر ماه مردم در حمایت از سخنان رهبری به راهپیمایی پرداختند.

-انتخابات مجلس ششم

در این دوره از انتخابات برای اولین بار تخلفاتی در طول تاریخ رخ داد که زیننده نظام جمهوری اسلامی نبود. اعلام بسیار دیر هنگام نتایج، انتخابات را در حاله ای از ابهام فروبرد و بررسی اولیه از وقوع تخلفات متعدد در انتخابات حکایت داشت. از جمله اینکه در بازشماری 867 صندوق به تخلفاتی چون مغایرت تعداد تعرفه ها و برگه های رای، وجود آرای که دارای مهر نظارت نیستند، آرای با دوخط و... برخوردند که در نتیجه 534 صندوق دارای تخلف بودند.

در نهایت با گره گشایی رهبر معظم انقلاب این غائله پایان یافت.

-وقایع خرم آباد

مجموعه ای که از گروههای غیرقانونی تشکیل شده و تحت عنوان «ائتلاف نیروهای ملی مذهبی» در پیامی تحریک آمیز از دانشجویان خواسته است برای برقراری رابطه ای فعال با گروههای سیاسی و اجتماعی طیف خاص و استفاده از تجربیات و رهنمودهای آنان به منظور هماهنگ ساختن فعالیتهای دانشجویی تلاش کنند. تشکیل اردوی دفتر تحکیم وحدت به دلیل اینکه برگزار کنندگان آن از بعضی عناصر منحرف برای سخنرانی دعوت به عمل آورده بودند مورد اعتراض مردم خرم آباد قرار گرفت و در پی ناآرام شدن شهر، اکثر اعضای شورای تامین استان ادامه ی کار این اردو را به مصلحت ندانستند اما معاون سیاسی استاندار بر ادامه یافتن کار اردو اصرار ورزید و همین امر موجب شد شهر خرم آباد به تشنج کشیده شود.

گروهی در حمایت از دفتر تحکیم در مقابل استانداری اجتماع کردند و شعارهای تند سر دادند و در چند خیابان شهر اقدام به راهپیمایی کردند. این افراد با نیروی انتظامی درگیر شده و 20 نفر از پرسنل نیروی انتظامی را مجروح کردند و نیروی انتظامی نیز برای متفرق ساختن مجبور به استفاده از گاز اشک آور شد که در این درگیری 20 نفر از مهاجمین زخمی و 20 نفر دیگر دستگیر شدند.

قوه قضائیه در روشن کردن اینکه چه افرادی در بوجود آمدن این وقایع دخالت داشتند تعلل کرده و پرونده را مشمول مرور زمان کرد و هنوز هم نقاط مبهم بسیاری از این واقعه مشخص نشده است.

طبق گزارش هیئت بازرسی کشور تصمیم بر گزاری اردو یا اجلاس دفتر تحکیم وحدت در خرم آباد از تهران و توسط وزارت کشور گرفته شده و معاون سیاسی امنیتی وزیر کشور شخصا در این زمینه دخالت داشته و باید پاسخگو باشد.

-لوايح دوقلو

سال 81 خاتمی لوايح دوقلو دولت اصلاحات را به مجلس فرستاد. يك لايحه مربوط به تعيين اختيارات رئيس جمهور و ديگري مربوط به اصلاح قانون انتخابات.

این لایحه در کمیسیون امنیت ملی و سیاست خارجی مجلس تنها طی چند دقیقه و بدون طرح نظرات موافق و مخالف تصویب شد. اما تناقضات مختلف این لایحه با اصول قانون اساسی رد شدن آن را در شورای نگهبان قطعی کرده بود و لذا طیف مذکور پیشاپیش شروع به جوسازی در رسانه ها و تهدید نظام از جمله استعفای هیئت دولت و نمایندگان مجلس به صورت دسته جمعی کردند. تهدید دیگر برگزاری رفراندوم بود.

به هر حال لوايح دوقلو با اصرار شورای نگهبان بر حراست از قانون و مبانی شرعی مواجه شد و مهر تایید نخورد.

البته تهدیدات آنها برای خروج از قدرت جدی نبود و موافقین با استعفا در حد انگشتان دو دست معدود بودند.

در نهایت شورای نگهبان این لایحه را در 39 مورد خلاف قانون اساسی و در 7 مورد خلاف شرع تشخیص داد و آن را رد کرد.

-تحصن مجلس ششم

در 82/10/21 یعنی 24 ساعت پس از اعلام نظر هیئت مرکزی نظارت درباره صلاحیت کاندیداهای مجلس هفتم، در مجلس ششم در ساعت 4 بعدازظهر تحصن در راهروی مجلس آغاز شد.

متحصنان هرگز نتوانستند جنجال را به جامعه منتقل کنند و آن را به فراتر از کریدور مجلس و دفاتر حزب مشارکت بکشانند. تندروها در بیانیه ای به صراحت تهدید کردند که تاکتیک استعفا را در صورت عدم رضایتشان از روند بررسی صلاحیت ها، اجرایی خواهند ساخت.

در فاصله بین شکست تحصن تا برگزاری انتخابات مجلس هفتم، دوم خردادی ها علاوه بر طرح شبهه تقلب و ادعای وجود دو میلیون شناسنامه جعلی و ... سعی داشتند تا نامزدهای تایید صلاحیت شده را نیز به سمت انصراف از نمایندگی سوق دهند اما به هر حال انتخابات بدون تعویق انجام شد.

-بحران هسته ای ایران

در سال 1968 قراردادی تحت عنوان «پیمان منع گسترش سلاح هسته ای» در مجمع عمومی سازمان ملل تصویب شد که به موجب آن جز 5 کشور دارنده سلاح اتمی (آمریکا، انگلیس، شوروی، فرانسه و چین) هیچ کشور دیگری حق تکثیر و تولید و انتقال تکنولوژی یا سلاح هسته ای را ندارد.

قبل از انقلاب ایران باهدایت آمریکا در صف استفاده کنندگان از دانش هسته ای قرار گرفت. از سال 1353 تا 1357 حدود چهار نیروگاه اتمی برنامه ریزی شد و قرارداد ساخت آنها به امضا رسید. پس از پیروزی

انقلاب نیز ایران به پیمان منع گسترش سلاح هسته ای وفادار ماند. پس از اتمام جنگ به منظور تکمیل نیروگاه اتمی بوشهر که به دلیل تحریمها و عدم همکاری آلمان به تعلیق در آمده بود، ایران در 19 دی 73 قراردادی را با کشور روسیه به امضا رساند که موجب تشدید عملیات روانی علیه ایران شد و دولت آمریکا در تداوم مخالفت‌های خود موفق به تصویب تحریم فناوری هسته ای و موشکی ایران در سال 77 در کنگره آمریکا شد و همچنین ایران را از برخورداری تکنولوژی دومنظوره محروم ساخت.

راهکارهای موجود برای مقابله با بحران:

راه حل اول-تعلیق بی قید و شرط در برابر زیاده خواهی های آمریکا و کشورهای اروپایی.

راه حل دوم-ایستادگی در برابر خواست آمریکا بدون کمترین نرمش از سوی جمهوری اسلامی .

راه حل سوم-مقاومت در برابر فشارها و تهدیدهای خارجی و دفاع از حق مسلم ملت ایران بر محور اعتمادسازی که این گزینه امضای مشروط پروتکل الحاقی را نیز شامل میشود.

ایران پروتکل الحاقی را با شروطی پذیرفت. ایران پذیرفت تا تاریخ 29 مهر 82 پروتکل را امضا کند، همکاری کامل با آژانس بین المللی داشته باشد و غنی سازی اورانیوم را به طور داوطلبانه به تعلیق در آورد؛ طرفهای اروپایی نیز متعهد شدند پس از اطمینان آژانس از صلح آمیز بودن فعالیتهای هسته ای ایران کمکهای تکنولوژیک خود را برای ارتقای فناوری هسته ای در اختیار ایران قرار دهند.

به رغم کلیه اقدامات اعتمادساز، اروپاییها به تعهداتشان در قضیه هسته ای عمل نکردند. رهبری نیز که در این باره هشدار جدی داده بودند بدون هیچ تردیدی به این مسئله خاتمه داد. جمهوری اسلامی اقدام به بازگشایی مرکز اصفهان در تابستان 84 و تغییر استراتژی اعتماد به اقتدار کرد و با فک پلمپ ها تحت نظارت آژانس تحقیقات هسته ای خود را آغاز کرد.

مقام معظم رهبری در حقوق هسته ای ایران ایستادگی کردند و این مقاومت رهبری و ملت ایران در روز 20 فروردین 85 با اعلام دستیابی به چرخه کامل سوخت هسته ای با غنای 5/3 درصد به بار نشست و ایران جزو 10 کشور دارای فناوری سوخت هسته ای قرار گرفت.